

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХVІІІ, БРОЙ 24

СОФИЯ, 16-31 ДЕКЕМВРИ 2017 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com, synodalpress.bg@gmail.com

www.facebook.com/Synodalpress/

Христос се роди – славете Го! Благословен е Идещият в илме Господне!

Правило на вярата и образец на кротостта

Стр. 2

АМВОН

Архим. Павел Стефанов

• Ние сме Негови синове и гъщери

Стр. 3

Свещник Григорий,
епископ Шлиселбургски

• Божият мир е на земята

Стр. 6

Св. Максим Изповедник

Тайнството на Рождеството Христово

Стр. 4-5

Чудеса на светостта

• Тайнственият Пелопонес

• Чудеса на Богородица Малеви

Стр. 7

Календар'2018 г.

Стр. 8

ПАТРИАРШЕСКО И СИНОДАЛНО РОЖДЕСТВЕНСКО ПОСЛАНИЕ

„Божията любов към нас в това се яви, дето Бог проводи в света Своя Единороден Син, за да бъдем живи чрез Него“
(1 Йоан. 4:9)

Възлюбени в Господа чеда на светата ни Църква,

Благоговейно притихнали пред дивната тайна на явяването в плът на Божия Син, и тази година посрещаме раждащия се в света Богомладенец – Господ наш Иисус Христос. Прекланяме се пред величието на безграничната и жертвена Божия любов към нас и, следвайки звездата, заедно с мъдреците, мислено се отправяме към приютилата Го пещера, където, присъединявайки се към ангелския хор, пеем и възпяваме: „Твоеото Рождество, Христе Боже наши, озари света със светлината на познанието“ (Тропар, гл. 4).

Христовото Рождение озарява всеки от нас и цялото творение. И затова, в неизразимата си радост и благодарност, Църквата тържествува и изповядва: „Девницата днес ражда Сървхестествения, и земята поднася на Непристъпния нещера – Ангели с пастирите славословят, а мъдреците със звездата пътешестват. Защото заради нас се роди Младенец – Предвечният Бог“ (Кондак, гл. 3).

Днес се изпълнява обещанието, дадено на съгрешилите наши праотци (Бит. 3:15) и на ветхозаветните патриарси (Бит. 22:18; 49:10). Открива се „тайната, умълчавана от вечни времена“ (Рим. 14:24), днес за всички нас и за цялото творение настъпва „благоприятната Господня година“ (Ис. 61:2; Лука. 4:19).

Възприел човешката природа, Бог се ражда, за

да освободи човечеството от онзи, който незаконно е притежавал властта на греха и смъртта (Евр. 2:14-15). „Затова се и яви Синът Божий – свидетелства св. апостол и евангелист Йоан Богослов, – за да разруши делата на мрака“ (1 Йоан. 3:8), защото в Христа Иисуса „имае живот, и животът беше светлината на човеците“ (Йоан. 1:4). И защото, както свидетелства и Сам Господ: „Аз дойдох, за да имам живот, и да имат в изобилие“ (Йоан. 10:10).

За същото многократно говори и апостолът на народите – св. апостол Павел, който казва: „Когато се изпълни времето, Бог изпрати Своя Син (Единороден), Който се роди от жена и се подчини на закона, за да изкупи ония, които бяха под закона, та да получим осиновението“ (Гал. 4:1). И още: „Благодатта се яви в голямо изобилие, та, както грехът царува, причинявайки смърт, тъй и благодатта да се възцари с правда за живот вечен, чрез Иисуса Христа, нашия Господ“ (Рим. 5:20-21).

Към този живот, който ни носи великото и дивно тайнство на Боговъплъщението, към победата

над смъртта и наследяването на вечния живот в Божието царство сме призовани всички ние, които сме преминали през банята на светото Кръщение в името Христово, които се подвизаваме във вярата и се спасяваме в Христа, чрез живота и делата си и днес възвръщаме на света великата тайна на благочестието: „Бог се яви в плът, засвидетелстван бе от Духа, показа се на Ангели, проповядван бе на народи, приет с вяра в света, възнесе се в слава“ (1 Тим. 3:16).

Като разсъждава върху тайната на Боговъплъщението и ролята на Пресветата наша Владичица и всякога Дева Богородица в нея, великият отец на

Църквата свети Иринеи Лионски казва: „Силата на Всевишния осенила св. Дева и затова роденото от нея е свято и Син на Всевишния Бог, Който сътвори и Неговото въплъщение, и откри пред нас ново раждане – та, както чрез предишното раждане ние наследявахме смъртта, така чрез това ново раждане да наследим живота“ (Против ересите, 5, 1, 3).

На свой ред божественният наш отец св. Йоан Златоуст, разглеждайки явяването на Божия Син в плът като най-съвършената изява на Божията любов към творението, ни съветва неизменно да усвояваме плодотворе на Боговъплъщението и да подражаваме на тази всепобедна Божия любов и казва: „Любовта е нещо велико и непобедимо... нека да я проявяваме на дело. Господ ни полири със Себе Си, следователно сега, когато Му станяхме приятели, нека и останем такива. Той отвори пътя – затова нека го следваме...“ (Беседи върху Евангелието според Йоан, 76, 3).

На стр. 2

ГИНОДАЛНО РОЖДЕСТВЕНСКО ПОСЛАНИЕ

От стр. 1

Възлюбени в Господа,
Като следваме Господните повели, апостолски-те наставления и думите на светите наши отци, да постоянстваме във вярата и в усвояването на пло-довете от спасителното за нас Въплъщение на Бо-жия Син и наш Господ Исус Христос. Нека с ду-мите и делата си бъдем истински Господни учени-ци, Негови свидетели и възвестители на святата Му воля, проповедници на спасителното за човешките евангелско благовестие, та по завета Христов, като виждат делата ни, всички да познаят Истината и да прославят Небесния наш Отец (Мат. 5:16). Нека със слово и дело подражаваме на Неговата жертвена любов към нас, както и Сам Той ни казва: „По то-ва ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако лю-бов имате помежду си“ (Йоан. 13:35).

В деня на славното Христово Рождество отечес-ки приветстваме всички верни чедра на светата на-ша Православна Църква в Родината ни и далеч от нейните предели, като все сърдечно благопожела-ваме на всички вас крепко здраве, бодр дух и бла-гословени от Бога успехи във всяко богоугодно и доброполезно начинание!

Божията милост и любов, благодат и мир на раж-дащия се днес във Витлеем Богомладенец и обще-нието в Светия Дух да бъдат с всички нас!

ЧЕСТИТО РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО!

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СВ. СИНОД

† НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ И

МИТРОПОЛИТ СОФИЙСКИ

ЧЛЕНОВЕ НА СВ. СИНОД:

† Сливенски митрополит **ЙОАНИКИЙ**

† На САЩ, Канада и Австралия митрополит **ЙОСИФ**

† Великотърновски митрополит **ГРИГОРИЙ**

† Плевенски митрополит **ИГНАТИЙ**

† Ловчански митрополит **ГАВРИИЛ**

† Пловдивски митрополит **НИКОЛАЙ**

† Доростолски митрополит **АМВРОСИЙ**

† Западно- и Средноевропейски митрополит **АНТОНИЙ**

† Варненски и Великопреславски митрополит **ЙОАН**

† Неврокопски митрополит **СЕРАФИМ**

† Русенски митрополит **НАУМ**

† Старозагорски митрополит **КИПРИАН**

† Врачански митрополит **ГРИГОРИЙ**,
наместник на овдовелия Видински
митрополитски престол

ДОКУМЕНТИ

Кандидатури за ръкоположения на свещенослужители

Светият Синод на БПЦ, след като разгледа пос-тъпилите кандидатски преписки за ръкоположения на енорийски свещеници и свещеномонаси, на осно-вание чл. 134 и във връзка с чл. 132 от Устава на Българската православна църква реши да бъдат пуб-ликувани имената на следните кандидати:

Софийска епархия: Георги Георгиев Гелов,
с. Ресилово – за дякон и свещеник;
Врачанска епархия: Георги Василев Георгиев,
с. Хайредин – за дякон и свещеник.

ДОКУМЕНТИ

Св. Синод насрочи избори за нов Видински митрополит

На своето редовно за-седание от зимната сесия на Св. Синод в пълен състаб бе определена листата с достоизбираемите епис-копи на БПЦ-БП, които ще участват в избора за нов Видински митрополит.

На основание чл. 85, ал. 1 от УБПЦ – БП, определя следната листа на досто-избираеми епископи, кан-

дидати за митрополитс-кия избор във Видинска епархия:

Драговитийски епис-коп Даниил, викарий на митрополита на САЩ, Ка-нада и Австралия;

Белоградчишки епископ Поликарп, трети викарий на Пловдивския митрополит;

Азатополски епископ Йеротеи, викарий на Су-

венския митрополит;

Мелнишки епископ Ге-расим, гл. секретар на Св. Синод и преедседател на ЦН на ПКХП „Св. Александър Невски“;

Константийски епис-коп Яков, втори викарий на Пловдивския митрополит.

Наместникът на овго-велия Видински епархийски престол Врачански митро-

полит Григорий да органи-зира епархийския избор за нов митрополит на **28 яну-ари 2018 г.**

На основание чл. 90, ал. 1 от УБПЦ – БП, на **4 февруари 2018 г.** в Синод-ния параклис „Св. цар Бор-ис-Михаил Покръстител“ да бъде извършен канони-ческия избор за нов Ви-дински митрополит.

ХРОНИКА

Българска църковна делегация в Москва

по повод 100 години от възстановяването на Руската патриаршия

По покана на Руския патриарх Кирил официал-на делегация на БПЦ – Българска патриаршия взе участие в тържества-та по случай 100-годишнин-ата от възстановяването на патриаршеския статут на РПЦ.

Делегацията бе въз-гласена от Ловчанския митрополит Гавриил. В състава ѝ бяха и митропо-литите Западно- и Средно-европейски Антоний, Ру-сенския Наум, Староза-горски Киприан и гл. сек-ретар на Св. Синод еп. Ге-расим.

На **2 декември** в храм „Христос Спасител“ бъл-гарската делегация при-съства на заключителното заседание на Архиерейс-кия събор на РПЦ.

В тържествата по по-вод юбилея взеха участие следните представители на Поместни православни църкви – Александрийски патриарх Теодор II, Антиохийски патриарх Йоан X, Йерусалимски патриарх Теофил III, Сръбски патри-арх Иринеи, Румънски па-триарх Даниил, Кипърски архиепископ Хризостом II, Албански архиеп. Анаста-сий, Варшавският и на ця-ла Полша митрополит Са-ва, на Чешките земи и Сло-вакия митрополит Ростис-лав, на цяла Америка и Канада митрополит Тихон, както и Ахалцихски и Тао-Кларжетски митрополит Теодор – възглавяващ де-

легацията на Грузинската православна църква, Кие-вския и на цяла Украй-на митр. Онуфрий и То-кийския и на цяла Япония митрополит Даниил.

Митрополит Гавриил огласи приветственото си-нодално послание на БПЦ-БП, в което пожела: „Нека неизменно ви окръжават уважението и любовта на целия православен свят, за да продължавате и за-напред да съхранявате важната роля, която вие винаги сте играли в исто-рията и живота на свето-то Православие!“

Негово Светейшество Руския патриарх Кирил благодари на българската делегация за сърдечното поздравление и акцентира на това, че истинските па-зителни на тесните българо-

руски връзки, изявяващи се като културна общност, като езикова общност и най-главното – като обща принадлежност към пра-вославната вяра, са не по-литическите режими и со-циално-обществените иде-ологии, а Православната църква.

На **3 декември** Лов-чанският митрополит Гав-риил в съслужение с архи-ереите на БПЦ възглави св. Литургия в храма на Българското подворие в Москва.

По време на своето по-сещение делегацията бе съпроводена от предста-вителя ни в Москва архим. Теодист, както и от пред-стоятеля на Руското подво-рие в София архим. Филип.

На **4 декември**, кога-то в Русия се отбелязва

празникът Въведение Бо-городично и 100-годишнин-ата от интронизацията на св. патриарх Тихон, в ка-тедралния храм „Христос Спасител“ се състоя тър-жествена съборна св. Ли-тургия.

Съборното евхарис-тийно богослужение бе предствено от Негово Светейшество Алексан-дрийския патриарх и папа на цяла Африка Теодор II.

По време на Причаст-ния канон бе прочетено Посланието на Архиерейс-кия събор към клира, мо-нашеството и всички чедра на РПЦ.

В края на богослуже-нието светейшият Руски патриарх Кирил произне-се слово, в което благода-ри на делегатите на По-местните православни църкви за тяхното съпри-частие да отбележат заед-но духовната радост на Руската църква.

От името на предста-вителите на Поместните православни църкви при-ветствено слово произне-се Александрийският па-триарх Теодор II.

На **6 декември** наша-та делегация проведе сре-ща с Руския патриарх Ки-рил в патриаршеската и синодална резиденция на ставропигиалния Данилов-ски манастир. В хода на срещата бяха обсъдени различни въпроси от об-щоправославен харак-тер.

ЦВ

Архиереиски богослужения по повод 140 години от Плевенската епопея

В неделя, **10 декемв-ри**, в Плевен се проведеха архиереиски богослужения по повод 140-годишнината от Освобождението на гра-да от турско робство. По покана на Негово Високопреосвещенство Плевенски митрополит Игнатий в бо-гослуженията взе участие делегация на РПЦ, начело със Смоленския и Дорого-бужски митрополит Иси-дор.

Паметният ден започна със съборна архиерейска литургия, отслужена в ка-тедралния храм „Св. Па-

раскева“. Тя бе възглаве-на от митрополит Исидор. С него съслужиха кириар-хът на епархията Плевен-ски митрополит Игнатий, ви-сокопреосвещените мит-рополити Ловчански Гаври-ил и Западно- и Средноев-ропейски Антоний, архи-мандрит Филип – предсто-ятел на Руския храм-подво-рие в София, и духовенст-во от епархията.

На светата богослужба присъства г-н Румен Пет-ков, бивш министър на въ-

решните работи на Р Бъл-гария.

След отпуста на божест-вената литургия митропо-лит Исидор отправи топло приветствие към архиере-ите и духовенството и пре-даде поздравленията на Негово Светейшество Рус-кия патриарх Кирил по по-вод тържественото отбеля-зване на 140-годишнината от Плевенската епопея.

В своето приветствено слово митрополит Игнатий заяви, че българският на-

род с благодарност пази па-метта на воините, загина-ли за Освобождението на България, и на всяка све-та литургия споменава ос-вободителя на България – император Александър Ни-колаевич.

След края на божест-вената литургия пред па-раклиса-мавзолея „Св. вмчк Георги Победоносец“ бе отслужена панихида за всички загинали за Осво-бодението на България и на град Плевен. Бяха под-несени венци и цветя.

ЦВ

АМВОН

Ние сме Негови синове и дъщери

Проповед за Неделя преди Рождество Христово

Днес е последната неделя преди Рождество Христово. Светата Православна църква отдавна ни подготвя за великия празник. Тя е наредила 40-дневен пост преди него, за да очистим телата и душите си и да посрещнем достойно деня, в който честваме достойно рождението на Царя на царете. Отдавна слушаме и църковните песни: „Христос се ражда, славете Го; Христос от небесата посрещнете!“ Рождените дни на земните царе и крале са национални празници на държавите, които те управляват. А рожденият ден на небесния Цар Христос е най-радостният празник не само за християните, но и за всички Негови поданици, за всички хора по земята.

Евангелистът откъс, който се чете на днешната св. Литургия, е взет от Евангелието на Матей и обхваща първите 25 стиха от 1 глава. Той изброява много имена на хора, живели по времето на Стария Завет. Те са прадедите на Иисус Христос по плът. Евангелието ги изброява, за да потвърди, че Спасителят възприема човешко тяло и става съпричастен на човечеството по природа. Евангелист Матей започва родословието от Авраам, защото пише за евреите, които водят родословието си от праотеца Авраам. Успоредното родословие на евангелист Лука, 3 глава, стига до Адам и до Бога, защото той пише за езичниците, които, макар и изпаднали в заблуда, също са синове и дъщери на Бога. Генетичните изследвания, които се правят през последните десетилетия, също доказват, че всички хора са произлезли от един корен. Родословното дърво на човечеството разкръптява именно в личността на Иисус Христос.

Има два вида генеалогии – възходящи и низходящи. При възходящите се проследяват всички прадеди на даден човек, а при низходящите се уточняват всички негови потомци. Днешното евангелие представя възходящата, по плът генеалогията на Иисус, а историята на Църквата свидетелства за низходящата, духовната генеалогия на Спасителя. Ние, християните, сме Негови духовни синове и дъщери. Той е вечната лоза, а ние сме пръчиците, които са призвани да дадат изобилен плод (Йоан. 15:5). Низходящата генеалогия се стреми към безкрайността, защото броят на последователите, на духовните „родственици“ нараства в аритметическа прогресия. Докато при възходящата генеалогия броят на лицата в нея е ограничен, подчинен на цифрова символика.

Трябва да се признае, че днешното евангелие четиво не е от най-увлекателните за четене и възприемане. „Аса роди Йосафата; Йосафат роди Йорама [...] Йоатам роди Ахаз; Ахаз роди Езекия...“ Текстът звучи монотонно, като безкрайно повтаряща се музикална fuga. Но това впечатление е измамно. В тази, наглед суха еврейска генеалогия се съдържа скрито послание, което отвежда към истинското значение и радостта на Рождество Христо-

во. Ключът към това послание са жените. Да, няма грешка – жените! По принцип еврейските родословия не включват жени, защото признават наследство само по мъжка линия. Тук обаче сред Христовите прадеди са споменати пет жени: Тамар (ст. 3), Раав (ст. 5), Рут (ст. 5), Уриевата жена (ст. 6) и Дева Мария.

Какво знаем за тези жени? Тамар е снаха на Юда – един от 12-те сина на Яков, „патриарсите“ на Израеля. Яков я омъжва поред за първия си син Ир и втория Онан,

но Господ ги умъртвява за тяхното нечестие, преди Тамар да роди. Тогава Юда я дава на третия си син, който е съвсем млад. Затова тя се заблудва като блудница и преспи с свекъра си, който не я разпознава. Иисус произхожда от Фарес – един от двамата близнаци, които Тамар ражда (Бит. 38).

Раав е блудница, която живее в Йерихон. Когато Иисус Навин, вожд на евреите след кончината на Мойсей, изпраща съгледвачи в зрада, тя ги приютивява и им помага да

избягат от потерята. Поради тази смела постъпка Иисус пощадява нея и целия ѝ дом, когато превзема Йерихон. Иисус е далечен потомък на Вооз (или Воаз), когото тя ражда от Салмон (Иис. Нав. 2, 1 Пар. 2:11, Мат. 1:5).

Рут дори не е еврейка, а чужденка от Моав. Тя е омъжена за един от синовете на съпрузите Елимелех и Ноемин. Когато мъжът ѝ умира, Рут решава да остане със свекървата си, а не да се върне в родната си земя, като казва: „Където идеш ти, там ще дойда и аз, и дето живееш ти, там ще живея и аз; твоят народ ще бъде мой народ и твоят Бог – мой Бог; и дето умреш ти, там ще умра и ще бъда погребана; нека Господ ми стори това и това, и нещю повече да сторя; само една смърт ще ме раздели от тебе“ (Рут. 1:16-17). Накрая тя се омъжва за Вооз, син на Салмон и Раав. Иисус произлиза от техния син Овуд, който е дядо на цар Давид.

Пог „Уриевата жена“ се разбира красивата Вирсавия (евр. Бат-шева). Една привечер Давид вижда от покрива на своя дворец как тя се къпе, влюбва се и преспи с нея.

Той изпраща нейния съпруг Урия на бойното поле, за да бъде убит. Но заченатото дете умира като Божие наказание за убийството и прелюбодейството, извършени от царя. Иисус е потомък на Давид и Вирсавия от техния втори син Соломон (2 Цар. 11-12).

Да оставим настрана невероятния факт, че еврейско родословие включва жени. Защо се изброяват такива, които на пръв поглед са „грешници“ – блудници, чужденки, прелюбодейки? Какво мотивира евангелист Матей да направи това?

Основната тема в свещената история е падението на човека и въздигането му от Бога. Това обикновено, „смъртно“ родословие завършва с очакваната от хилядолетия Дева, която ражда безсмъртния Божи Син – Иисус. Петата и последна жена в списъка е „Мария, от която се роди Иисус, наричан Христос“ (ст. 16). Плодът на това родословие – Пресвета Богородица, същевременно е доказателство за Божието желание и действие да изпрати падналата човешка природа. Благодарение на нейния свободен избор и съгласие Сам Бог се ражда в света, за да го обнови, оздрави и освети. Ако и ние направим такъв свободен избор и се съгласим с Божия промисъл, същото ще се случи със и във нас. Щом пожелаем, Бог действва. Самото намерение е вече добродетел и начало на пътя към праведността.

В Матеевата генеалогия Иисус Христос се нарича „Син Давидов, Син Авраамов“ (ст. 1). Като син (потомък) на Авраам Той е наследник на Обетованата земя. Като Син на Давид Той е наследник на престола на Израеля. Като син на Авраам Той е великата жертва, преобразена от Исаак (Бит. 22). Като Син на Давид Той се отъждествява с великия цар Соломон, който построява Божия храм (2 Цар. 7:13-14). При първото пришествие на Господа в смирение Той се явява Син на Авраам, когато избървява пътя от Йерусалим до Голгота и полага живота Си за човечеството. При второто пришествие на Господа в слава Той се явява Син на Давид, когато ще избърви пътя от Елеонската планина до Йерусалим и „ще седи Господ като цар навеки“ (Пс. 28:10).

Проф. г-р архим. Павел СТЕФАНОВ
„Сборник. Недели омителни размисли“,
София 2015 г.

АМВОН

Божият мир е на земята

Свицмък Григорий, епископ Шлиселбургски

В рождественските дни, макар и да сте отвлечени от заниманията си, за миг отдайте своите мисли на яслите, сърцето направете вертеп и се слеете с небесния хор на ангелите, и кажете: „Слава във висините Богу!“ (Лука. 2:14). Но аз се страхувам да продължа тази свещена песен, защото не зная очистени ли са сърцата ви, за да възприемат следващите думи: „**На земята мир, между човешките благоволене!**“ (так там). Страхувам се, че у вас има твърде много плътско мъдрование, а светът, за който тези думи са предназначени, ги приема като лъжа, фалш и лицемерие.

Как да разберат хората какъв може да бъде мирът? Какъв може да бъде мирът, когато вселената е подобна на вулкан, когато нямат край кръвопролитията и войните, когато светът е кипящ котел; войната или приготвеността за война тече навсякъде и какво „върху човешките благоволене“?! „Само лицемерие!“ – казва човешкият ум. Какво ти благоволение, когато земята потръпва от земетресения, разяжда се от човешката злоба и ненавист? Излиза, че песента на Църквата – е лъжа, лицемерие, фалш, тъй като мир няма. Тук има нещо нередно. Не може ангелите да са възвестили лъжа.

Но мир на земята има. Той е донесен. А ако в безбожния свят виждаме, че няма мир, неси по силно трябва да кричим: „Слава във висините Богу и на земята мир!“ (Лука. 2:14). Хората и човечеството нямат мир, но това е по-лошо за тях самите. Значи те са губещите в организацията на света. Ако те са се отвърнали от мира, какво общо има с това Бог? Ако хората са толкова „умни“, че не се нуждаят от благоволение, а сами създават хаос, злоба и ненавист, какво общо има с това Бог?

Мирът е донесен. И то какъв мир! Мир с необятна дълбочина, в сравнение с онзи мир, който са искали хората. Хората искат покой в своите жилища. Хората сега са готови да натрапят на Христа ролята на Повелител. Който със Своите разпореждания и заповеди устройва

света и Неговите войници го охраняват. Христос не е мислил за мир, охраняван от войници, за покоя във вашите жилища. Напротив, имайки предвид света на човешкото устроичество, Христос казал: „Не мислете, че дойдох да донеса мир на земята; не мир дойдох да донеса, а меч“ (Мат. 10:34). Не веднага ли след ангелската песен се проля кръвта на младенците? (вж. Мат. 2:16-18). Ирод възстановяваше мира. Но това стори не Христос, а хората! Защо приписвате това на Бога? Божият мир е друг, а тайната му е различна.

Тази тайна във възвеличен възторг възпява Църквата: „Елате да се възрадваме в Господа, изяснявайки си настоящото Тайнство: разруши се отделящата ни от Бога стена, прибра се пламеният меч и Херувимът отстъпва от дървото на живота; и аз се приобщавам към райската храна“. Църквата обяснява: „Разруши се отделящата ни от Бога стена...“; ето каква война е свършена, ето какъв мир е сключен: свършена е войната с небето, отбраната на небето от злото на земята.

До пришествието на Христа небето сякаш е било оградено с крепостна стена от злото на земята и стоял поставеният от Бога кордон – херувим, за да не премине злото към небето. Когато на земята идва Властелинът и Творецът – Исус Христос, Той връзва злото – дявола, обявява мир и заповядва да се разруши крепостната стена; заповядва да се премахне охраната. Охраната около Източника на живота се премахва, прибира се пламеният меч и Херувимът отстъпва от дървото на живота.

Небето е отворено и хората с всички свои немощи се призовават в отвореното небе, за да вкусят сладостта на небето: „Аз се приобщавам към райската храна“.

Ако искаш да усвоиш мира Божий, преди всичко вържи у себе си злото, унищожи вътрешните противоречия и раздвоение, които разлагат живота. Злото и грехът правят живота размирен и затова ги отхвърли. После се роди духовно, както се е родил Христос. След това мирът ще прегърне вашите души;

мирът като просветление на душата, като умиване, като чиста съвест, като възтрешна примиреност. Нещо повече, мир ще придобият вашите външни пътища, като отражение на вътрешния мир, защото основа на външния мир се явява вътрешният, Христос мир.

Ако хората не са усвоили Христовия мир, как биха могли да имат възтрешен мир? Тогава мирът увисва във въздуха. Ето защо се провалват всички земни опити в търсенето на мир – те са обречени на постоянен неуспех. Укорът, дръзко подхвърлен към Христа, че Неговият мир е фалшив, трябва да се върне на хората от света, защото техният мир действително е призрак!

Мир на земята няма, това е самата истина. Него го няма, защото хората са се отвърнали от мира на Христа. В тъга по изгубения мир, те не могат да възкликват: „Слава във висините Богу, и на земята мир, между човешките благоволене!“ Слава на Вързалия злото и на Донеслия мир!

Поклонете се от все сърце на бедните ясли вилеемски, направете сърцето си вертеп (ц.сл., *обиталище*) на Господа, вържете злото, родете се по дух, и с това възраждане ще придобие възтрешен мир, който ще се отрази на вашите външни пътища. На земята няма мир, защото човек се е отвърнал от божествения мир. В тъгата по изгубения мир нека още по-гърмо да звучи в душата звучната ангелска песен и да бъде жива молитвата за това Господ да установи Божия мир в нашите души!

09.01.1927 г.

Превод от руски:
Мария ИЛИЕВА

ХРОНИКА

България

Правило на вярата и образец на кротостта

Храмов празник и архиерейско служение в храм „Св. Николай Чудотворец“ – гр. Варна

На 6 декември Негово Високопреосвещенство Варненски и Великопреславски митрополит Йоан възглави празничната литургия в храм „Св. Николай Чудотворец“. В съслужение с архиерея бяха председателят на църковното настоятелство при храма ик. Василий Шаган, ставр. ик. Добромир Георгиев, председател на храм „Св. цар Борис“ – кв. „Аспарухово“, ик. Владимир Велков, прот. Михаил Манев, свещ. Илия Попов и гостуващите духовници прот. Николай Ворническу – председател на храм „Св. Георги Победоносец“ в град Тараклия, Молдова, и прот. Александър Дериволков, още и митрополитският дякон П. Георгиев.

Празникът на св. Николай дава много поводи за радост за енорията на храм „Св. Николай Чудотворец“. Един от тях е навършването на една година, откакто храмът се сдоби с голяма светиня – икона с вградената частица от мощите на св. Лука Симферополски, която бе дарена с благословието на Сумския и Ахтирски архиепископ Евлогий.

Голям брой християни присъстваха на празничната служба, която бе песенно украсена от източнотърковните песнопения, изпълнени от сборна група с диригент Мартин Димитров и от църковния хор при храма.

Преди началото на св. Литургия Негово Високопреосвещенство пострига за четци, певци и свещоносци доц. Бойчо Бойчев, Дян и Марин.

Митрополит Йоан заяви в проповедта си: „Тези дни на Рождественския пост св. Църква ни изпява отново образа на свети Николай, архиепископ Мирликийски Чудотворец, за да си спомним за живата памет на св. Църква за едно далечно време, в края на III и малко преди половината на IV век, когато този човек живе, служи, проповядва словото Божие там, където Господ е поставил неговите стъпки сред неговото паство“. Той допълни, че в човешката история има много събития, които помним, но и много, за които не си спомняме вече. Тези събития, които помним и сме изучавали навремето, било по време на средното ни образование, било по време на университетското ни образование, са се поизтрили. Ние се връщаме към дадени събития, но има такива, които забравяме напълно.

С църковната история обаче не е така, защото молитвата на св. Църква съдейства за нейната жива памет, защото векове наред много християни са се молили на св. Николай и са усетили отговор от небесата – чули са го, видели са в живота си неговото ходатайство. Следователно Свещеното Предание е живата памет на Църквата и то свидетелства в пълна сила за всички онези свети мъже и жени, които са живели в различни времена от историята на човечеството.

Архиереят каза още, че св. Николай действително е бил правило на вярата и образец на кротостта. Той обърна внимание на това как в нашето време се приема кротостта, която всъщност е добродетел и изява на човешко смирение. А именно, че нашата съвременност, наша-

та мирогледна основа в съвременното общество е свързана не с кротостта, а с борбата. Той допълни още, че е едно, когато човек е амбициозен и се старае да бъде пръв, успяващ, но извършва със зачитане достойнството на ближния, а съвсем друго е, когато неуспехът на ближните става успех за теб.

„Затова и кротостта в днешно време не се възприема. Тя се счита за слабост. А напротив, кротостта е такава устрояние на човека в неговия дух, в неговата вътрешност, която изразява неговата уравновесеност. Затова неслучайно един съвременен светец щеше да се моли на Бога именно с думите: „Господи, дай ми днес да бъдем уравновесени човечеци“, което ще рече, че смириенето е силата човешка, смириенето е това, което дава на човека силата да зачете ближния и да отстъпи пред Богочовека Христос. Да сложим Богочовека Христос в центъра на живота си и в центъра въобще, където е Неговото място, а той да направи правилния си избор и да застане на точното си място, знаейки, че без Богочовека нищо не може да стори на този свят“ – каза митрополит Йоан и допълни: „Свети Николай нямаше да бъде образец на кротостта, ако не беше правило на вярата, защото вярата е тази, която вдъхновява един човек да устрои своя живот правилно и да благовести словото Божие“.

Негово Високопреосвещенство поздрави всички именници и им пожела да живеят според името си, което означава *Победител на народите*, какъвто пример е дал свети Николай. Той благодари и на гостите, дошли от Молдова, в лицето на протоиереите Николай и Александър, които значително допринесоха за радостта от храмовия празник с донасянето на икона с лика на свети Николай в цял ръст, с благословието на Кагулския и Комратски епископ Анатолий.

След св. Литургия се състоя военен ритуал пред храм „Св. Николай Чудотворец“ и бе отслужен молебен към свети Николай за благословение на всички моряци и най-вече на военните моряци. Никулден е особен и празничен ден за Военноморските ни сили, чийто покровител е св. Николай, който още приживе е помагал на моряците и на всички мореплаватели, търсещи неговото застъпничество пред Бога.

Сред присъстващите бяха областният управител на Варна г-н Стоян Пасев, кметът на град Варна г-н Иван Портних, председателят на Общинския съвет г-н Тодор Балабанов, офицери, районни кметове и официални лица.

По традиция бе осветено рибно ястие и раздадено на всички присъстващи.

Георги ВЕЛИКОВ

ЧУДОТО НА СВЕТОСТТА

Пелопонес е полуостров в Гърция, оформящ южния край на Балканите. Името е заимствано от гръцката митология и означава „остров на Пелопс“. След прокопанването на Коринтския канал през 1893 г., Пелопонес се превръща в остров – отвсякъде е заобиколен от вода и достъпът до него се осъществява през мостове. Тук има множество замъци и крепости, свидетелстващи за история от древни векове и носещи белези на римско, османско и Венецианско Владичество.

Манастирът „Панагия Малеви“

За християните най-важното място тук се намира на планината Парнон и това е женският манастир „Панагия Малеви“. Първите сведения за него датират от началото на VIII век, когато манастирът се намирал на висока, труднодостъпна местност. През 1116 г. светлата обител се възражда на ново, по-ниско и достъпно място. Първоначално мъжки, от 1949 г. на сам манастирът е женски.

Светлата обител съхранява чудотворната икона „Пресвета Богородица Малевицка“. По предание тя е рисувана от свети апостол и евангелист Лука. През месец март 1964 г. иконата започва силно да благоухае, като цялата обител се пропива с този аромат.

На 17 април същата година тя започва и да мироточи. До ден днешен сестрите в манастира събират струйките миро от иконата и го раздават на посетителите. (По-подробно за това чудно събитие виж *Църковен вестник*, бр. 11/2009 г.)

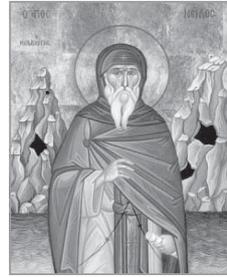
Самата икона е в сребърен обков, който е обозначен с годината на полагането му – 1362 г.

След молитви пред иконата или след помазване с мирото от нея, много хора са намерили изцеление от различни недъзи. Пазят се 15 тома непубликувани ръкописи с описанието на тези чудеса.

Сестрите от обителта показват и друга светиня, намираща се там – първата монашеска килия на св. Нил Мироточиви. Неговата памет се чества на 12 ноември. През 1601 г. той като младеж с рождено име Николай гошъл в манастира „Малеви“ от близкото село Свети Петър и приел монашество с името Нил. Четирнадесет години по-късно, през 1615 г., се преселил на Света гора Атон и заживял там като отшелник в една пещера. След свършека на земния му живот мощите на преподобни Нил обилно мироточили в продължение на десетки години. А в наши дни на Света гора Атон нетленните останки на светеца все още благоухаят.

Св. Нил Мироточиви е известен и с пророчествата си за нашето съвремие. А именно за все по-често случващите се бедствия. Като причина за тях светецът посочва злините, които хората вършат по-

Тайнственият Пелопонес

между си, и сребролюбивото. „И колкото повече злите дела пускат корени в хората, толкова повече ще ги сполетяват бедствията. А пък те, колкото повече бедствия ги връхлитат, толкова повече злини ще вършат. Вместо да се покаят, те ще се озлобят против Бога“. На друго място допълва: „Доколкото се умножава жаждата за пари, доколкото ще се умножават и бедствията в света“.

През 1969 г. след осветяване на светогорски параклис в чест на преподобни Нил, Великата лавра предава на манастира „Малеви“ частица от мощите на светеца, за да има небесен застъпник всеки, който с вяра влиза в светлата обител.

Параклисът „Света Теодора“

Друга християнска забележителност на Пелопонес е параклисът „Света Теодора“. Разположен е в областта Аркадия и е известен с това, че на покрива на този малък храм растат 17 дървета с височина над 20 метра.

Постройката е издигната през XII век, в чест на светлата мъченица. Тя е родена в съседно село и по това време във Византийската империя излязла заповед, според която всяко семейство трябвало да определи свой член за войнишка служба или да плаща скъп налог. Тъй като в семейството на светицата нямало момче, но били само момичета – сестрички, за да спаси семейството си от непосилното бреме, тя постъпила в армията, като се представила за момче. Едва седемнадесетгодишна, тя била неправедно убита.

Според преданието света Теодора в последните

си минути се обвърнала към Бога с думите: „Нека мялото ми да стане храм, косите ми да станат дървета, кръвта ми да стане река“. И наистина, на това място има храм, под него минава река, а на покрива на храма – 17 вековни дървета. Всеки ден тук се стичат хиляди поклонници от различни места, за да видят как природата и храмът са се слели в едно. През вековете паметта ѝ се чествала всяка година на Светли Вторник, но поради сходство на житието ѝ с това на св. Теодора Александрийска, от 1956 г. започнали да почитат паметта ѝ на нейната дата – 11 септември.

Фактът, че върху малкия параклис с толкова тънък покрив се намират тонове дървесна маса, не останал незабелязан от науката. Геологът Макриянис с учувване съобщава, че под написка на дърветата, особено когато духа вятър, се образува лостова система, която отбавна е трябвало да разруши постройката. Но на практика това не се случва. Лекторът Раптис казва, че целият феномен стои извън всякакъв логически обяснения от страна на човека. Архитектката Елени Ставрянис допълва, че това явление е необяснимо от научна гледна точка.

Плодотворен български бозослов от близкото минало пояснява: „Тайнствената същност на чудото на параклиса „Св. Теодора“ се проявява във видимата природа, като неговата причина стои извън нейните физични сили и закони. То свидетелства за действието на Висша свърхестествена Сила и доказва Божията Власт над природата“ (С. Р-В).

Петър СТОИЛОВ

Откъс от подготвената за публикуване книга „Съвременни чудеса в Църквата“

Чудеса на Богородица Малеви

Божият дар за бездетна двойка

Преди няколко години (2005 г.) Пресвета Богородица се явила на една 50-годишна жена от Коринт – К.С., която в продължение на много години се опитвала да стане майка.

„Тя беше направила всичко – разказваше монахиня Агни, – но не успяваше. От двадесетгодишна се опитвала да стане майка. Направила колкото инвитро процедури ѝ позволили лекарите, но без всякакъв резултат. Плачела и много се притеснявала, обяснявала тя самата, докато един ден пред нея се явила жена, облечена като монахиня, и ѝ казала: „Не се притеснявай повече, Катерина. Ела в дома ми, и аз ще ти помогна. Аз съм Богородица Малеви“. Жената дойде тук, но не мислеше, че ще се случи нещо, защото беше вече на петдесет години. Щом тя се наведе да целуне иконата, мирото започна да тече като река. След това си тръгна и два месеца по-късно се върна радостна, тъй като въпреки годините си тя беше бременна! В крайна сметка роди едно здраво момиченце. Бог и Пресветата Дева извършиха чудото и я дариха с жадуваното майчинство“.

„Възкресяването“ на момиче от Австралия

Една австралийка от гръцки произход, която при поклонение в манастира си била взела иконка на св. Богородица Малеви, срещнала в църквата в Мелбърн жена, плачеща непрестанно и молеща Бога да спаси нейното деветгодишно тежко болно момиченце. То имало тумор в главата и лекарите били вдигнали ръце.

Георгия К. се приближила до жената, дала ѝ иконката на Пресвета Богородица и я посъветвала да заведе детето в манастира ѝ в Гърция. Но това било невъзможно, така че жената взела първия самолет и сама отишла на Рождество Христово 2002 г. в Атина. Наела кола и право в манастира, където се поклонила и взела св. миро.

Когато се завърнала и прекръстила със св. миро малкото момиче, то се изправило и започнало да се усмихва. Оттогава всяко лято момичето и майка му идват в Гърция и посещават Нейната благодат...

www.espressonews.gr

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА „Църковен вестник“ за 2018 г.

1 година 30,00 лв.
6 месеца 15,00 лв.
3 месеца 7,50 лв.
ед. цена 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 02/980-30-16, центр. 02/987-56-11/245,
e-mail: sinizdat@gmail.com

Отговорен редактор на броя:
Анула Христова

Материали се приемат в електронен формат.

Сумите за абонамент да се изпращат по банкова сметка или с пощенски запис на името на **Танка Тончева Христова**, като се изписват точният адрес и пощенският код на абоната!

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ:
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG97UNCR96601018147018, BIC код: UNCRBG96

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за битови нужди.

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

Януари

П	В	С	Ч	П	С	Н
†1	2	3	4	5	†6	†7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Февруари

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	†2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28				

Март

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	†25
26	27	28	29	30	31	

Април

П	В	С	Ч	П	С	Н
						1
2	3	4	5	6	7	†8
†9	†10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Май

П	В	С	Ч	П	С	Н
	1	2	3	4	5	†6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	†17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	†27
†28	29	30	31			

Юни

П	В	С	Ч	П	С	Н
			1	2	3	
4	5	6	7	8	†9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	†29	30	

Юли

П	В	С	Ч	П	С	Н
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	†20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Август

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
†6	7	8	9	10	11	12
13	14	†15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Септември

П	В	С	Ч	П	С	Н
					1	2
3	4	5	6	7	†8	9
10	11	12	13	†14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Октомври

П	В	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	†19	20	21
22	23	24	25	†26	27	28
29	30	31				

Ноември

П	В	С	Ч	П	С	Н
				1	2	3
4	5	6	7	†8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Декември

П	В	С	Ч	П	С	Н
					1	2
3	4	5	†6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	†25	†26	†27	28	29	30
31						

2018

Църковни празници

ЯНУАРИ		ЮЛИ	
1	Св. Василий Велики (Василовден)	20	Св. прор. Илия (Илиген)
6	Богоявление (Йордановден)	6	Преображение Господне
7	Св. Иоан Кръстител (Ивановден)	15	Успение на Пресвета Богородица
ФЕВРУАРИ		АВГУСТ	
2	Сретение Господне	8	Рождество на Пресвета Богородица
МАРТ		14	Въздвижение на Св. Кръст (Кръстовден)
25	Благовещение	СЕПТЕМВРИ	
АПРИЛ		19	Преп. Иоан Рилски Чудотворец
6	Велики петък	26	Св. вмчк Димитрий (Димитровден)
7	Велика събота	ОКТОМВРИ	
8, 9, 10	Възкресение Христово	8	Събор на св. архангел Михаил (Архангеловден)
МАЙ		21	Въведение Богородично
6	Св. вмчк Георги (Гергьовден)	ДЕКЕМВРИ	
11	Св. равноап. Кирил и Методий	6	Св. Николай Мирликийски (Никулден)
17	Възнесение Господне (Спасовден)	25	Рождество Христово
27	Петдесетница	26	Събор на Пресвета Богородица
28	Св. Дух	27	Св. първоумченик и архидякон Стефан (Стефановден)
ЮНИ			
29	Св. апостоли Петър и Павел (Петровден)		

Официални празници

ЯНУАРИ		СЕПТЕМВРИ	
1	Нова година	24	Ден на българската просвета и култура и на славянската писменост
МАРТ		6	Ден на Съединението на България
3	Ден на Освобождението на България – Национален празник	22	Ден на Независимостта на България
АПРИЛ		НОЕМВРИ	
6, 7	Велики петък и Велика събота	1	Ден на народните будители
8, 9	Възкресение Христово	ДЕКЕМВРИ	
МАЙ		1	Ден на труда
1	Ден на труда	24	Бъдни вечер
6	Ден на храбростта и Българската армия	25, 26	Рождество Христово (Колега)